

Pišee. Saj je vedno kaj novega pri nas. Ker pa več ljudi ne ve, zato se bomo zopet oglašili, da opozorimo svet, da smo tudi mi hoteli prinesli svoj dar na oltar brezposelnosti, a se nam ni posrečilo. Privandral je odnekod, saj je vseeno odkod, mlad, čeden fant. Izdal se je za brezposelnega in je prosil za vsako delo, samo da bi se lahko preživljal. Hm! Saj se je revež našim dekletom kar smilil, ko je bil tako čeden. Ali kaj, ko je bil vendar tako »suh«. Morda bi res katera svojega vsiljivega izvoljenca pustila, ko bi bil privandracev vsaj malo »moker« in bi mu bolj goste dlačice poganjale pod nosom. Pa tega ni bil sam kriv, zato pustimo to, da se še kje drugod ne bi morda komu po našem revežu sline cedile. Brezposelnost je huda reč, ker je navadno v zvezi s pajčevinami v želođu. In našemu revežu smo dali delo. G. župnik ga je vzel za hlapca. Nekaj dni je še delal, a potem je naenkrat izjavil, da se mu je brezposelnemu boljše godilo. Denarja je imel dosti, hrano še tudi dobro, spal je lahko kakor dolgo je hotel in kar je najvažnejše, delati mu ni bilo treba. Pobral je svoja šila in kopita in noč ga je vzela. Danes je pač boljše biti brezposeln. Hm! Pa še naj kdo reče, da Pišečani nečemo ničesar storiti za omiljenje brezposelnosti! — Tudi kipe v cerkvi smo si dali popraviti. Sv. Mihaela smo za glavo zmanjšali. Kipar g. Hohnjec iz Celja mu je izklesal novo glavo, ki ni samo njemu v ponos, ampak tudi vsem Pišečanom, ki so pripomogli, da so naši cerkveni kipi prišli v novo obleko. — Pa tudi Kristus Kralj bo zavladal čez Pišee. Saj že komaj čakamo slikarja, da nam naslika njegovo podobo na pročelju cerkve. Pišečani pa glejte, da ne bo vladal Kristus Kralj le na cerkvenem zidu, ampak mu dajte prostora tudi v svojih srcih in mir, blagoslov ter sreča bodo prišli k nam! — Kakor smo zadnjič povedali, je pri poku raket nekdo mislil, da je padla luna z neba. To pač ni nič hudega. Ali da se to poglavje nadaljuje, je to važno. Od neke strani nas namreč še hodijo vpraševati, če smo z ekrazitom ali kakim drugim strelivom klatili luno z neba. Najbrž bi jo radi tudi drugod. Vsi naj pač vprašajo za recept in navodila našega Janeza. On se sicer zna potrkati na čelo in hudomušno nasmejati, a tudi navodila za klatenje lune z neba bo znal dati.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na god Pomočnice Kristjanov je bogu vdano nenadoma umrl, previden s tolažili svete vere tukajšnji posestnik ter bivši komandir žandarmerijske postaje v Zalcu, sedaj v pokoju, g. Jože Medved. V najlepši dobi, komaj 43 let star, se je moral ločiti od očeta, žene in otroka. Njegova smrt je bila tepla, nadvse vzorna. Bil je skrben in neutrudljiv gospodar, ki si je baš v poslednjem času veliko prizadeval pripraviti sebi in svojcem lepšo bodočnost. Ob ogromni udeležbi domačinov in ljudi iz sosednjih župnij ter zastopstva žandarmerije, smo ga na praznik presvetega Rešnjega Telesa spremili na božjo njivo. Bog bodi njegovi duši milostljiv! Težko prizadeti družini, kjer »Slovenski Gospodar« že precej let zavzema časino mesto, pa naše iskreno sožalje!

Planina pri Sevnici. Vršiči slikovitega in ponosnega Rudenika so ozeleneli, stari grad se je predramil iz nemega sanjarstva in se ves ovil v duhteče cvetje ter oživel z radostnim petjem slavčkov. S prerobenjem narave je prišlo tudi preropenje v naša srca. Kot struna, ki se je dotakneš, so zadržela, kakaj najveličastnejši mesec je prinesel v naše kraje našo pesem, ono pesem, ki je odsev naših čustev. Tem našim čustvom smo prislunili v nedeljo 1. maja na Planini in 22. maja pri Sv. Vidu. Pevci od Sv. Vida in Planine, katere je zbral g. France

Pri slabosti je naravna »Franz Josefova« grenčica prijetno učinkujoče domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadloge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopisih hvalijo zdravniki za ženske soglasno prav mlo učinkujoč način »Franz Josefove« vode, ki je zlasti prikladen za nežno rast ženskega telesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah. 15

Gruden, so nam dali s svojim koncertom umetno narodno pesem. Zašumeli so naši lesi in z njimi so zadržale naše duše ob zvoku naših čustvenih narodnih melodij, ki nam jih je prednašal dobro izvežbani pevski zbor. Pesmi, po večini narodne v novejši izvedbi, so bile izvajane proti našemu pričakovanju. Koncert je bil po vseh glasbenih predpisih uspel in ga je treba zabeležiti v našo kulturno zgodovino. Zato k uspehu iz srca čestitamo in želimo skoraj čuti zopet naše slavčke. Saj pesem je eno izmed onih sredstev, ki nas navdaja in obogati z vsem lepim.

Vprašanja in odgovori.

A. M. v Sp. H. Mati je umrla, oče je prodal posestvo, toda le svojo polovico. Dotični kupec pa uživa celo posestvo. Otroci, ki so med tem polnoletni, hočejo materino polovico. Ali smejo to zahtevati? — Vaša stvar je sicer jasna: Otroci imajo pravico do polovice posestva po materi, ker je še vedno vse na njo vknjiženo in še ni razdeljeno. Oče bo pač pri celi stvari imel neprilike, če je kupca prevaril in če je tudi otroke oškodoval, da se dota že ni razdelila. Dediči morajo vložiti tožbo za dedščino.

A. P. v M. Ali mi more kdo nasprotovati, če na svojem postavim sam svojo hišo? — Seveda! Za zidanje morate imeti dovoljenje od občine in vsaj ime vam mora dati kak stavbeni mojster, četudi potem sami delate.

J. O. v K. Ali sme okrožni zdravnik zaračunati mrtvaški list? — Seveda sme, ker je itak taksa predpisana. Toda mrtvaški list dobite navadno v župnišču, zdravnik vam da le potrdilo. Glede mrtvaško-oglednega lista pa se obrnite na občino.

P. B. v K. Imam šest srečk srbskega Rdečega križa. Ali je že katera izžrebana? — Ko boste šli enkrat v Ljubljano ali Celje, jih nesite seboj in vprašajte v banki.

F. Z. v L. Ali so železni zvonovi kaj vredni? — Nič niso vredni! Ne po glasu, ne po trpežnosti. Glede brezijskih zvonov se pa tja obrnite!

R. O. v P. Po pešpoti vozijo kolesarji. Ali jim to smem zabraniti? — Če je pot označena kot pešpot, ne smejo kolesarji tam voziti. Nekateri to preprečijo praktično s tem, da na vstopu na pešpot napravijo vrteči križ.

L. F. v Z. Ali je Zadržna samopomoč v redu? — V redu. Posluje v Mariboru, Orožnova ulica.

J. B. v H. Žagal sem na svoji žagi za sebe, davkarja mi je naprtila veliko davka. — Gotovo imate prijavljeno žagarsko obrt in ste vsaj v prejšnjih letih žagali tudi za druge. Zato morate davek plačati, ako obrti niste odjavili, če tudi žagate le za sebe.

Sl. A. v D. r. Kako naj pošljem denar v inozemstvo? — Sami ga ne boste mogli poslati. Je prepovedano, tudi v Avstriji je taka prepoved. Vi naročite dotični aparat in povejte, da boste plačali v dinarjih pri kakšni jugoslovanski banki.

F. K. V. D. Ali srem izkopati denar, ki je zakopan na tujem svetu in samo jaz se vem za njega? Ali se izplača? — Ker ne poveste,

kak denar je tam, ne moremo vedeti, če se splača. Izkopljite ga z vednostjo posestnika zemljišča in si ga delita po dogovoru.

Isti. Kaj je s srečko vojne škode (ratne škode)? — Vrednost srečke je sedaj sicer majhna, toda igra se dalje in bo v določenih letih izplačana. Vrednost srečke čitate v dnevniku »Slovenec« pri borznih poročilih, če je kaj zadelo, izveste v banki.

J. Ž. v K. Ali sr. geometer sam prestavi mejnike preko sveta, ki smo ga uživali nad 30 let? — Dokazati morate, da ste v dobri veri uživali ta svet nad 30 let, nato tudi geometer ne sme prestaviti mejnikov, razen če ste se pogodili, da boste s tem zadovoljni, kakor bo on odmeril.

M. Č. v St. Prodal sem cestnemu odboru gramoz. Sedaj mi pa računa ne plačajo, češ, da je to za prekomerno vožnjo, za kar sem že po lanskem predpisu dala preje. Kam se naj pritožim? — Zoper to postopanje se pritožite na bansko upravo.

Nove knjige.

Dekanija Celje je naslov II. zvezku knjige, katero je izdalo Zgodovinsko društvo v Mariboru. Krasno opremljena, bogato ilustrirana in po strogo zgodovinski vsebini privlačna knjiga stane za nečlane 75, za člane Zgodovinskega društva pa 50 Din. Znamenito delo toplo priporočamo.

Važna knjiga za vse, ki imajo opravka z vinom. Splošna kriza zelo občutno tlači tudi naše vinarstvo. Pridelka je mnogo in še prav dobrega, toda večina tega blagoslova je še v kletih, izvoza ni, kupcev ni in vinogradnik s strahom razmišlja, kaj bo, če pojde tako naprej. Vinarstvo je za našo državo vsekakor veljavno v narodno-gospodarskem oziru, saj imamo v Jugoslaviji okrog 100.000 ha vinogradov, katerih letni pridelek se ceni na eno milijardo Din! Samo dravska banovina ima okrog 25.000 ha vinogradov. Jasno je tedaj, da je vinarstvo življenjskega pomena za tisoče in tisoče naših državljanov, posebno pa še Slovencev in da je treba vse moči združiti, da se doseže še boljše kvaliteta naših vin, da se istim zopet utrdi stara njihova slava in jim zopet odpre pot v tujino. Za uresničenje tega namena je bil pač skrajno potreben vinski zakon, ki smo ga nedavno (18. decembra 1929) dobili in ki ima v svoji, priznani izborni sestavi namen, ščititi in dvigniti naše vinarstvo ter biti tako vinorejcu, kakor krčmarju in vinskemu trgovcu v oporo in pomoč. Vsakemu, ki ima kakorkoli opraviti z vinom, je pač nujno potrebno, da se temeljito pouči o določbah tega zakona, ker le tedaj si bo vedel obrniti v prid njegove dobrote in se izogibati njegovih, sicer dobro mišljenih ostrin. Kakor nalašč prav nam torej pride pravkar izdana knjiga našega strokovnjaka Andreja Zmajca: **Vinski zakon in kletarski vedež** (se dobi vezana za 50 Din v vseh knjigarnah), ki vsebuje na 176 straneh vinski zakon z mnogimi pojasnili, pravilnik, važnejša določila iz kontrolne službe in tudi resnično oceno samorodnic, ki so tako zelo oškodovali dober glas naših vin. Tako vinogradnikom, kakor krčmarjem bo še posebno dobrodošel drugi del knjige: Kletarski vedež z najvažnejšimi strokovnimi navodili o kletarstvu sploh, torej o ravnanju z zdravim in bolanim vinom, o kleti in vinski posodi in še o marsičem, kar bi naj vedel vsak vinorejec, vsak krčmar. Vsem, ki imajo kakorkoli opraviti z vinom, torej tudi tistim, ki ga radi pijejo, se ta umestna knjiga lahko z mirno vestjo prav toplo priporoča. — M.